

DECA NOVOG DOBA

Milan Vidojević

MENGELE NIJE MRTAV (Prvi deo)

Ovih dana svedoci smo senzacionalističkih tekstova u svim dnevnim novinama o tome kako je Služba državne bezbednosti manipulirala javnom scenom „u višem interesu.“ Iako penzionisani udbaša, koji tvrdi da se bavio manipulacijom poznatih muzičara i pop i rok grupa, kasni dvadeset godina s otkrićem ovih „istina,“ kao i da ne uliva poverenje svojim opštim intelektualnim kapacitetom i načinom prezentacije ove priče, ostaje neprijatan utisak „već viđenog.“

Naime iz brojnih objavljenih dokumenata po osnovu Zakona o slobodi informisanja u SAD, poznato je da je MK-ULTRA program kontrole uma stvarnost i da su psihijatri koji su radili za CIA i mornaričku obaveštajnu službu, koristeći morbidne tehnike, čiji je tvorac bio zloglasni Jozef Mengele u nacističkoj Nemačkoj, protiv volje uključenih u ove eksperimente, stvorili ljudske robote čije su ponašanje kontrolisali i usmeravali u razne svrhe. Iako su ovi programi, započeti u vreme hladnog rata, tobože okončani sedamdesetih godina prošlog veka, ovaj mračni deo američke istorije nije završen. On traje danas, pod drugim kodiranim imenima i na moderniji način. Matrica je ostala ista pa je zato moguće prepoznati aktere ovih modela ponašanja.

Koincidencija ili nešto jače?

Činjenica je da je omiljeno polje delovanja muzička i filmska industrija, a vrhunski umetnici, njihovi menadžeri i producenti, često su umešani u organizovani kriminal, trgovinu drogom, ubistva, prostituciju, dečiju pornografiju, crnu magiju... Interesantno je da su mnogi poticali iz vojnih porodica i imali veze sa vojnom obaveštajnom službom. Upravo od sedamdesetih godina dvadesetog veka ovih primera je bilo više nego što bi se smatralo koincidencijom.

Detinjstvo je proveo u američkim bazama - Džim Morison, legendarni pevač grupe "Doors"

Džim Morison, kultni pevač grupe „Doors,“ bio je sin admirala američke mornarice Džordža Stivena Morisona. Džim je uglavnom odrastao po američkim bazama i u detinjstvu ga je otac konstantno maltretirao.

Frenk Zapa, sin Frensis Zape, matematičara i hemičara koji je radio u vojnim fabrikama, iako je bio slavan muzičar, ikona hipi pokreta, zapravo je bio konzervativan čovek, simpatizer američke politike u Vijetnamskom

ratu. Frenk se oženio Adelejom Gejl Slotman, iz porodice u kojoj je tradicionalno bilo dosta pomorskih oficira, uključujući njenog oca koji je čitav radni vek proveo na tajnim istraživačkim projektima nuklearnog oružja.

Džon Filips, osnivač grupe „Mamas and Papas“ bio je sin pezionisanog oficira marinaca,

kapetana Klofa Endrju Filipisa. Kao dete bio je učenik elitnih vojnih škola u Vašingtonu, a kasnije se upisao u prestižnu Pomorsku akademiju u Anapolisu. Interesantno je da je u srednjoj školi za decu vojnih lica u gradu Aleksandriji, Virdžiniji, upoznao buduću članicu svoje grupe, Kes Eliot, „Mamu Kes.“ U tu istu školu samo kasnije, išao je i Džim Morison, što je samo koincidencija. Ako mislite da se ovde koincidencije iscrpljuju, čitajte dalje...

Robovi programa Monarh

Jedna od najvećih tajni Iluminata jeste način i moć da istraže i iskoriste genealoške linije robova na programima kontrole uma. Obimna dokumentacija o svakoj osobi u programu brižljivo se čuva i pristup ovim dosijeima je privilegija samo malog broja vrhunskih „upravljača.“ Razlozi su višestruki. Prvi i najočigledniji jeste da se traumom i programiranjem robovi kontrole uma odvajaju od svog pravog porekla, stvarnog života, pravih sadržaja, i programiraju za zadatke i poslove koje su im namenili njihovi programeri. Svaki rob iz programa Monarh postoji u novostvorenoj realnosti, a kako se kroz nju kreće zavisi od programera. Ono čemu svaki (normalan) čovek teži, robu iz programa je uskraćeno. Ako je programirana osoba ocenjena kao neko ko želi moć, ona joj je prvo oduzeta do tačke raspada, a onda joj je data nad drugim osobama, robovima kojima će upravljati. Rob se izmešta iz svoje prave porodice još kao beba ili malo dete, i daju mu se lažni roditelji, obično višegeneracijske okultne loze i porodice koje će ih formirati u ono što im je namenjeno. Da bi rob ispunjavao zadatke za koje je programiran, potpuno mu se ograničava sloboda kretanja (otuda su deca vojnih lica koja žive u bazama idealna za programiranje), uskraćuje im se obavljanje najprostijih aktivnosti kako bi u potpunosti bili zavisni od svojih kontrolora.

Frenk Zepa, muzička ikona hipi pokreta i zet naučnika koji je čitav radni vek proveo na tajnim istraživačkim projektima nuklearnog oružja

Poznati su slučajevi da mnogi robovi iz programa nikada nisu napisali nijedan ček, što je u Americi skoro nezamislivo. Mnogi nisu vozili kola, nisu gledali televiziju, ukoliko nije na programu neki film Volta Diznija koji je inače korišćen za programiranje. Nekim robovima je dozvoljeno da voze kola, ali samo u ograničenim uslovima jer im je osećanje za pravac i prostor skinuto iz uma tokom programiranja. Robovi programa Monarh, kao što su bile Merilin Monro i Loreta

Lin, vodile su strogo kontrolisan život i nije im bilo dozvoljeno da voze automobile. Loreti je to bilo dozvoljeno samo ponekad, i to na ranču na kome je živela.

U senci glamura

Lena Pepitone objavila je 1979. svoja sećanja na rad u kući Merilin Monro, gde je angažovana oktobra meseca 1957. i upravo zato što nije bila jedan od kontrolora robova, njen iskaz je koliko potresan, toliko i verodostojan. Iz ove knjige donosimo nekoliko odlomaka kako biste shvatili kakav je život programiranog roba iz programa Monarh.

Merilin Monro bila je siročić i tokom detinjstva postala je žrtva programa koji su sprovodili Iluminati/CIA i njihovi partneri iz vrhova vlasti, koji su isto vreme bili i korisnici robova. Pre nego

što je postala glumica, Merilin je bila striptizeta, a jedan od njenih poznatih programera – kontrolora bio je Anton Lavej, osnivač crkve Satane u Americi. Kada su programeri i sistem stvoren u Holivudu od nje napravili zvezdu, pomislili biste da je Merilin Monro živela glamurozno, kako se pretpostavlja da zvezde žive. To nije tačno. Živela je u Njujorku, na 13. spratu u zgradi 13E Saton Plejs. To jeste bogataški kraj, ali rob živi drugačije. Evo nekoliko odlomaka iz knjige Lene Pepitone koji će vam sve pojasniti: „Ogledala od poda do plafona bila su posvuda. Čak i sto za ručavanje u trpezariji, u produžetku dnevne sobe, imao je ploču koja je bila ogledalo.“ (str. 16)

Fotografija Džona F. Kenedija i Merilin Monro snimljena 1962. na proslavi njegovog rođendana, kada ga je verovatno kao rob programa Monarh "zadovoljavala", između ostalog, i pesmom "Happy birthday Mr.President"

U programiranju robova programa Monarh, ogledala se veoma mnogo koriste.* U mozgu programirane osobe stvorene su nebrojene slike i rob ih u svom umu vidi kao hiljade ogledala. Pošto Merilin kao rob nije imala lični identitet, dekorisala je stan onako kako je njen um izgledao iznutra – kao hiljade ogledala.

„Merlinkina spavaća soba definitivno nije bila kraljičina odaja... Bila je to mala, kvadratna soba, prepuna nameštaja. Na zidovima nije bilo slika, samo ogledala. Njeni kontrolori bili su

nemilosrdni. Iako je bila slavna, živela je kao rob. Nije joj bio dozvoljen ni minimum samopouzdanja van onoga za šta je bila programirana.“ (str.25) „Mej je konačno uspela da pozove vozača kako bi odveo Merilin... Bila je zatočenik, nije nigde išla po svojoj volji, uvek je neko morao da je odveze.“ (str. 29)

„Pre svega, njen život bio je neverovatno monoton. Sastanci sa doktorom (kasnije sam saznala da su to bili psihijatri) i lekcije glume bile su sve aktivnosti o kojima je trebalo da vodi računa. Većinu vremena provodila je u svojoj maloj spavaćoj sobi... Merilin je izlazila iz kuće samo da bi se program obnavljao. Za ostale stvari, bila je zakopana u stanu kao stvar.“ (str. 32)

„Nije imala čak ni televizor, nikada nije slušala radio. Bilo joj je uskraćeno sve što bi predstavljalo kontakt sa spoljnim svetom kako program kontrole ne bi bio narušen. Bila je prvi „predsednički model“ kome je stvoren javni život i nije smelo biti propusta.“ (str. 33) „Pošto Merilin nije imala prave prijatelje, skoncentrisala se na sebe. Nije imala prave prijatelje, oko nje su uglavnom bili programeri i oni koji su je koristili kroz program. Iz toga nije mogla sama da se otrgne.“ (str.43)

„Smeju mi se. Šta sam ja?... Ništa... prostitutka. Negde u trenucima lucidnosti shvatala je da nikome nije stalo do nje, da je njen život nevažan, da je samo stvar koju koriste.“ (str.71) „Ne uzimajte mi bebu! Tako su mi oduzeli bebu...nikada je više nisam videla.“ (str.77)

Pošto je rodila zdravu bebu, ona joj je oduzeta i nikada je više nije videla. Moguće je da je žrtvovana u nekom ritualu, koji su se dešavali po Merilininom saznanju ali je bila previše uplašena da pita. Merilin je ostala bez bebe upravo u bolnici gde je deo njenog programiranja obavljen. Vidi se iz pitanja da je njen bol bio upravo samo gubitak deteta a ne neki drugi. Žrtve programiranja proživljavaju strašne fizičke torture kako bi se kroz programiranje izazvao sindrom višestruke ličnosti i svaka će biti programirana za drugačiju aktivnost. Otpornost i neosetljivost na fizički bol

* Ogledala su korišćena i u mnogim filmovima, kao na primer „U zmajevom gnijezdu“ (Bruce Lee).

je takođe deo programiranja. „Našla sam Merilin u maloj sobi bez lepog pogleda na okolinu. Delovalo je vrlo depresivno, posebno što nije bilo nijednog cveta ili nekog znaka u sobi da su je posetili prijatelji koji su mislili na nju.“ (str 135)

"Čarobnjak iz Oza" i mnoštvo smaragdnozelene boje smatraju se osnovnim sredstvom za programiranje dece

Komentar nije potreban, rob nema pravo na radost ili bilo koji znak topline. „Merilin skoro svakodnevno posećuje psihijatre... Bila je pod strogom kontrolom iz nekog razloga.“ (str. 137) „Frenk... je stavio dve predivne smaragdne minduše na njene uši.“ (str. 202). Frenk Sinatra je bio jedan od mnogih kontrolora korisnih robova iz programa Monarh. Smaragdno zelena boja, i svi predmeti te boje, često se koriste u programiranju preko „Čarobnjaka iz Oza,“ koja je

jedna od osnovnih knjiga za programiranje dece.

Iz ovog ugla, sudbina Merilin Monro zaista je bila tragična. Da li je pripadala krugu Crnih udovica, smrtonosnih, neodoljivih zavodnica na programu Monarh? Verovatno. Njena volja nije postojala, nije mogla da se odupre onima koji su je programirali, ni onima koji su je koristili. A o metodama ucena, ugrožavanja života kako bi se prihvatilo sve što se od roba traži... saznaćete više u sledećem nastavku.

MENGELE NIJE MRTAV (Drugi deo)

Seksualne usluge, šverc droge, ubistva i vrbovanje – samo su mali deo razrađenih „tehnika“ koje, u pokušaju da dođu do prevlasti na globalnom nivou, koriste najmoćnije špijunske organizacije.

Pedesetih godina prošlog veka, CIA je kroz program „MKUltra Mind Control“ izazvala veliko interesovanje za prostitutke, ne samo kroz obuku i pripreme za seksualne robove, već i za špijunske aktivnosti, prenos droge i raznih informacije koje se nisu smele slati već preneti isključivo usmeno, kompromitovanje uglednih osoba radi daljeg ucenjivanja, zaključno sa obukom za atentate. Oformljeni su stručni timovi koji su na naučnoj osnovi morali da odgovore šta ih „stavlja u funkciju,“ kako ih obučiti u zavođenju i špijunaži, na koji način ih kontrolisati, kako se zaštititi da informacije „kasnije“ ne procure na pogrešnom mestu i, na kraju, kako „penzionisati“ osobe kojima je „rok upotrebe“ istekao.

Najsurovije ucene

Iako zvuči surovo, CIA je bez dileme, kao i FBI i Edgar Huver, ušla u ovu „naučnu delatnost“ i vodila detaljna dosijea o seksualnim sklonostima poželjnih ciljeva, ljudi koje je trebalo uplesti u mrežu „crnih udovica,“ kako su kodirano nazivali obučene „seksualne operativke.“ Ova prljava veština dovedena je do nivoa rafinirane veštine, skoro umetnosti, kako se vidi u brojnim filmovima od kojih su najtipičniji oni o Džeјms Bondu, agentu 007. U njima se britanski agent bavi zavođenjem kako bi došao do onoga što mu treba i to je postao deo njegovog „šarma.“ A da ne govorimo

kako protivnička stana pokušava isto, međutim, Bondov seksualni šarm je jači, pa on po pravilu „pobeđuje.“

Naravno da je na prvom mestu ucenjena buduća operativka. Robinji iz programa Monarh se dozvoljava da ima decu kako bi kasnije bila efikasno ucenjena pa joj se pretilo da će njena deca postati deo programa, ili biti prodana satanističkim sektama i psihopatama za njihove rituale. Ovo je

Prvi direktor FBI Edgar Huver tereti se za otvaranje detaljnih dosijea o seksualnim sklonostima "poželjnih ciljeva"

ucena koja uvek daje željeni rezultat jer se robinjama vrlo plastično prikaže šta se dešava sa onima koji ne saraduju i kako prolaze njihova deca. Većinu sekta za kontrolu uma vode opasni programeri „gurui“ i u takvim uslovima programiranje dece počinje u trećoj godini njihovog života u vreme kad je moguća verbalna komunikacija. Njima se kaže da im je u telo usađena bomba i da će je, ukoliko ne budu slušali naređenja, programer aktivirati.

Alter umesto pokojnika

Takozvani Monarh Beta, model seksualne robinje, vrhunski je obučena zavodnica ali postoji i „dodatak“: njen kontrolor može da aktivira i jednu od „alternativnih“ osoba iz njenog programiranog uma i taj „alter“ kako ih nazivaju, savršeno imitiraju mrtvu osobu, ali su joj vitalne funkcije svedene na minimum. Uspaničenoj „žrtvi“ se pomogne da se „leša“ oslobodi, ali je krug ucene otvoren. Opasnija faza je da se žrtva uvuče u seksualne aktivnosti koje se snimaju, što je naročito efikasno, ako je reč o uglednoj, javnoj ličnosti na javnoj funkciji u politici, biznisu, sportu.

Porno filmska industrija se skoro isključivo bazira na „glumcima i glumicama“ koje su na programu Monarh. S jedne strane, njihov rad je besplatan, deluju „stručno“ i uverljivo, postaju poznati u kontekstu onih koji su zainteresovani za ove teme i filmove, ubacuju ih u svet poznatih ličnosti iz muzike, filma i sporta što otvara mogućnosti za ucenjivanje umešanih ličnosti. Tipičan primer je poznati glumac romantičnih komedija Hju Grant kome se „slučajno“ desila prostitutka u kolima, a pošto je odbio da plati „njenu“ ucenu, slučaj je dospelo u medije kao svojevrsna kazna i opomena drugima koji se budu našli u sličnoj situaciji.

Medicinski logori smrti

Jedna od najefikasnijih pretnji seksualnim robovima jeste da će ih poslati u psihijatrijske klinike ukoliko budu pravili probleme svojim kontrolorima ili pokušaju da se otrgnu iz programa. Poznati su mnogi slučajevi „pacijenata“ sa klinika koje vode obaveštajne službe; oni su ostavljeni na milost i nemilost medicinskom osoblju. Tu nema spoljne kontrole, ni zakonske ni medicinske; „pacijenti“ su u „medicinskom logoru“ najstrašnijeg tipa, a disciplinovanje bolesnika, reprogramiranje, tortura i smrt se primenjuju na njima a da se za to nikome ne odgovara. Davanje opasnih medikamenata *melarila*, *torazina* ili *stelazina* uobičajena je stvar. Medicinska sestra Nadin Skola, koja je radila u jednoj ovakvoj bolnici, u svojoj knjizi „Čuvar ključeva“ („*Keeper of the Keys*“, F&J Publishing Corp, 1976) opisuje strahote kojima je bila svedok. Robovi na dopunskoj obuci se traumatizuju do krajnjih granica kako bi im se um otvorio i „produbljeni“ program se spustio u

netaknute delove mozga gde se stvaraju novi „alteri“ za nove funkcije. Robovi se ili potapaju u kade pune leda i tu drže do granice smrti, ili im se na „stari“ način daju elektrošokovi dok se mentalno potpuno ne rastroje. Oni koji ne izdrže i umru, sahranjuju se na tajnim bolničkim grobljima bez ikakvih oznaka u dosijeima iz kojih bi se pronašlo ko su bili. Po rečima medicinske sestre Nadin, polovina pacijenata u mentalnim institucijama su šizofrenici. Veliki procenat ovih „šizofreničara“ su u stvari bili robovi čiji je program završio, „pukao“ i koji su eliminisani i ostavljeni da traju do svog fizičkog kraja. Koliko je ljudi – ne zna se, ali se zna da ih je mnogo; neki eksperti tvrde da je reč o hiljadama njih. Ovo je čak prihvatljivija varijanta od fizičke likvidacije koja je namenjena većini robova.

To je bio slučaj sa Ketii O’Brajen, seksualnom robinjom najviše klase, „predsedničkim mode-

Ketii O’ Brajen - jedan od retkih begunaca iz programa Monarh

lom,“ koja je svoje usluge pružala u Beloj kući i ostalim državnim institucijama. U poslednjoj fazi rada, kada je došla u tridesete godine života – a tada se „radni vek“ robova bliži kraju – prebacili su je na poslove prenose droge za CIA. U jednoj takvoj isporuci, kada je ranac sa drogom donela na određeno mesto, u napušteni luna-

park vođena intuicijom koja joj je spasla život, ostavila je ranac i sakrila se u lavirintu parka. U zakazano vreme, pojavio se helikopter iz kog je izašla „veza,“ agent CIA koji je trebalo da preuzme drogu. Iz helikoptera je izašao naoružan puškom, uzeo ranac, dozivao Ketii da se sa njom „vidi,“ ali pošto ona nije izlazila iz svog skrovišta, helikopter je uskoro odleteo. Ovo je bio jasan signal Ketii O’Brajen da mora da se spasi i ona je jedan od retkih begunaca iz programa Monarh koja je posle deprogramiranja i povratka sećanja opisala svoj strašni život robinje.